

המסורת העשירית

**"ל"אלכוהוליסטים אנונימיים" אין דעה בעניינים
חיצוניים, לפיכך אין לערב את השם A.A.
במחלוקות ציבוריות כלשהן"**

מיום היווסדה לא התפלגה A.A. בשל שום נושא משמעותי שהיה שנוי במחלוקת. כמו כן, מעולם לא נקטה אחוותנו עמדה בציבור בשאלה כלשהי בעולם רווי מאבקים זה. אלא שמעלה זו לא נרכשה עם הזמן. ניתן כמעט לומר שנולדנו אתה, או כפי שהצהיר לאחרונה אחד מוותיקינו, "למעשה לא שמעתי מעולם כל ויכוח סוער בנושא דתי, פוליטי או בנושא תיקונים (רפורמות) בין חברי A.A. כל עוד איננו מתווכחים בעניינים אלה בינינו, ודאי שלעולם לא נעשה זאת בציבור".

כמו בחוש עמוק ידענו אנחנו אנשי A.A., כבר מההתחלה, שלעולם אסור שנתפוס צד באופן ציבורי במאבק כלשהו, משום סיבה שהיא, ואפילו יהיה זה מאבק ראוי. ההיסטוריה כולה מציגה בפנינו חיזיון של אומות וקבוצות משגשגות, שנקרעו לבסוף לגזרים מכיוון שנועדו לעסוק בעניינים שנויים במחלוקת או שהתפתו לכך. אחרות התפרקו בשל צדקנות עצמית טהורה, כשניסו לכפות על שאר האנושות לחיות במשך אלפי שנים על פי תנאיהן. בימינו ראינו מיליוני בני אדם גוועים במלחמות כלכליות ופוליטיות, שלעתים קרובות דורֶּפְנוּ בידי הבדלי דת וגזע. אנו חיים בצל האפשרות העומדת בפתח של שואה חדשה, כתוצאה ממאבקים על צורות ממשל ועל הדרך שבה יחולקו המשאבים בין בני האדם.

זה האקלים הרוחני שלתוכו נולדה A.A. ובחסד אלוהים שגשגה בכל זאת.

ברצוננו לשוב ולהדגיש שלא ניתן לראות בהימנעות ממאבק זה בזה, או בכל אחד אחר, מעלה ייחודית שלנו, הגורמת לנו לחוש נעלים על אחרים. אין פירושה גם שחברי "אלכוהוליסטים אנונימיים", שזה עתה שבו להיות אזרחי העולם, עומדים לסגת מהאחריות האישית לפעול כפי שהם מוצאים לנכון בענייני התקופה. אך בכל הנוגע ל-A.A. כגוף, זהו עניין שונה לחלוטין. לכן איננו נגררים למחלוקת ציבורית, כי אנו יודעים שחברתנו תאבד אם תעשה זאת. אנו תופסים את הישרדותה והתפרסותה של "אלכוהוליסטים אנונימיים" כחשובות בהרבה מאשר כל מטרה אחרת שהיינו יכולים להירתם לה במשותף. מכיוון שהחלמה מאלכוהוליזם היא החיים עצמם עבורנו, הכרחי שְׁשָׁמֵר בכל כוחנו את אמצעי הישרדותנו.

אולי זה נשמע כאילו הפכו לפתע האלכוהוליסטים לרודפי שלום ונעשו למשפחה אחת גדולה ומאושרת. מובן שאין זה כך כלל. בהיותנו בני אדם, אנו מתקוטטים. לפני שנרגענו מעט נראתה A.A. כקטטה ענקית יותר מכל דבר אחר, לפחות על פני השטח. מנהל חברה, שזה עתה אישר הוצאה של מאה אלף דולר, יופיע לפגישת מצפון בקבוצה וישתולל בגלל הוצאה של עשרים וחמישה דולר על בולים. מתוך התנגדות לניסיונם של אחדים לנהל את הקבוצה עלולים מחצית מהחברים לעזוב וליצור קבוצה חדשה. ותיקים ההופכים לפרושים, זועפים.

התקפות מרירות הופנו כלפי אנשים שנחשדו בניגוד עניינים. אך על אף השאון שהקימו, לא גרמו מריבותינו הפעוטות כל נזק ל-A.A. הן היו פשוט חלק בלתי נפרד מהלמידה כיצד לעבוד ולחיות יחדיו. יש להדגיש גם, שמריבות אלה עסקו תמיד במציאת דרכים לשיפור יעילותה של A.A.; כיצד לעשות את המיטב עבור המספר הרב ביותר של אלכוהוליסטים.

"החברה הווינגטוניית", תנועת אלכוהוליסטים שהתחילה בבולטימור לפני כמאה שנה, כמעט מצאה את התשובה לאלכוהוליזם. תחילה היתה מורכבת כולה מאלכוהוליסטים המנסים לעזור זה לזה. החברים הראשונים חזו מראש שעליהם להקדיש את עצמם למטרה זאת בלבד. במובנים רבים היו "הווינגטונים" דומים ל-A.A. של היום. מספר חבריהם עלה על מאה אלף. לו היו דִּבְקִים ביעדם היחיד, ייתכן שהיה ביכולתם למצוא את התשובה במלואה. אך לא כך היה. בְּמָקוֹם זה התירו "הווינגטונים" לפוליטיקאים ולמְתָקְנֵי עולם, אלכוהוליסטים ולא אלכוהוליסטים כאחד, לנצל את החברה למטרותיהם. ביטול העבדות היה אז נושא בוער. במהרה נקטו דוברי "הווינגטונים" צד בשאלה זו. ייתכן שחברתם היתה שורדת מחלוקת זו, אך לא היה לה כל סיכוי מרגע שהחליטה לשנות את הרגלי השתייה של אמריקה. כשהפכו "הווינגטונים" לפעילים נלהבים למען מתינות הפסידו לחלוטין, תוך שנים ספורות, את יעילותם בעזרה לאלכוהוליסטים.

הלקח שיש ללמוד מ"הווינגטונים" לא נעלם מעיני "אלכוהוליסטים אנונימיים". כשסקרנו את הריסותיה של אותה תנועה, החליטו חברינו הראשונים לשמור את חברתנו מחוץ לכל מחלוקת ציבורית.

כך הונחה אבן הפינה למסורת העשירית: "ל'אלכוהוליסטים
אנונימיים' אין דעה בעניינים חיצוניים, לפיכך אין לערב את
השם A.A. במחלוקות ציבוריות כלשהן".

המסורת העשירית **(הנוסח הארוך)**

אף קבוצת A.A., או חבר בה, לא יביעו לעולם דעה בנושאים
שמחוץ ל-A.A., במיוחד בנושאי פוליטיקה, גמילה מאלכוהול או
ענייני דת, באופן שיערב את A.A. קבוצת A.A. אינן מתנגדות
לאיש. בנושאים אלה אין באפשרותן להביע כל דעה שהיא.